

Αθήνα, 18 Ιουλίου 2022

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ

- την Υπουργό Παιδείας & Θρησκευμάτων

Θέμα: «Εισαγωγή Τοπικής Ιστορίας στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα των Σχολείων»

Με τον όρο «**Τοπική Ιστορία**» εννοούμε τη συνολική (κοινωνική, πολιτισμική, οικονομική και πολιτική) Ιστορία ενός συγκεκριμένου τόπου σε συσχέτισμό με την Ιστορία του ευρύτερου γεωγραφικού χώρου στον οποίο βρίσκεται, αλλά και σε σχέση με την εθνική και παγκόσμια Ιστορία, όσο αυτό είναι εφικτό. **Η Τοπική Ιστορία δεν πρέπει να παραμένει μόνο αντικείμενο επιστημονικής έρευνας, αλλά μπορεί να διδάσκεται και στο σχολείο.**

Η ενασχόληση των μαθητών/τριών με θέματα Τοπικής Ιστορίας βοηθά στο **να συνειδητοποιήσουν τις επιρροές που ασκεί η ανθρώπινη δραστηριότητα στο περιβάλλον και να εκτιμήσουν την αξία και την ποιότητα του τοπικού φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος. Να αναπτύξουν κριτική στάση και ερευνητική διάθεση για ζητήματα της τοπικής κοινωνίας. Να γνωρίσουν την ιστορία του τόπου τους, να την εκτιμήσουν και να την εντάξουν στη Γενική Ιστορία. Να έρθουν σε επαφή με ιστορικά στοιχεία, ερευνησιμα και προσιτά. Να εθιστούν στην παρατήρηση και στην έρευνα συγκεκριμένων ιστορικών χώρων. Να ασκηθούν στη διαθεματική προσέγγιση θεμάτων της Τοπικής Ιστορίας και να ευαισθητοποιηθούν σχετικά με προβλήματα της τοπικής κοινωνίας.**

Η Τοπική Ιστορία απασχόλησε για πρώτη φορά το **Παιδαγωγικό Ινστιτούτο** κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς **1989-1990**, με τη συγκρότηση «**Ομάδας Μελέτης της Τοπικής Ιστορίας**» (ΦΕΚ Γ2/734/16-2-1989) που **υπέβαλε σχετικό Υπόμνημα και σχέδιο Εγκυκλίου (Γ2/299/29-1-1990 και Γ2/563/15-2-1990)**, με τις οποίες προβλεπόταν η **πειραματική εφαρμογή της έρευνας ωρών από το μάθημα της Ιστορίας ωρών από το μάθημα της Ιστορίας της Τοπικής Ιστορίας στη Β΄ Γυμνασίου και Α΄ Λυκείου και η διάθεση τεσσάρων (4) ωρών από το μάθημα της Ιστορίας.**

Το ζήτημα επανήλθε στο προσκήνιο το **1995** με την **Υπουργική Απόφαση Φ36/723/Γ1/835/20.6.1995**, με την οποία συγκροτήθηκαν δύο ομάδες εργασίας για την εκπόνηση **Αναλυτικών Προγραμμάτων** και **Διδακτικού Υλικού** σχετικά με τη **διδασκαλία της Τοπικής Ιστορίας των περιοχών Θεσσαλονίκης και Κρήτης σε ορισμένα Δημοτικά Σχολεία των δύο πόλεων**.

Με την Εγκύκλιο 17881/Γ2/19-2-2002 ορίζεται για τη σχολική χρονιά 2001-2002 η διάθεση πέντε ωρών στη διδασκαλία της Τοπικής Ιστορίας στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας της Γ' Γυμνασίου και το σχολικό έτος 2002-2003 αυξάνονται οι προτεινόμενες διδακτικές ώρες σε δέκα, ενώ στο Αναλυτικό Πρόγραμμα του Δημοτικού Σχολείου προβλεπόταν αρχικά πέντε ώρες διδασκαλίας σε καθεμιά από τις ανώτερες τάξεις (Δ', Ε', Στ'),

Πέραν όλων των παραπάνω, έχει διαπιστωθεί ένα μεγάλο κενό στα σχολεία μας, μια και τα υπάρχοντα σχολικά εγχειρίδια εθνικής ιστορίας, έχουν ελάχιστες αναφορές για την Ιστορική κληρονομιά πολλών περιοχών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η περίπτωση των Επτανήσων, αφού ελάχιστες είναι οι αναφορές για σημαντικότερα ιστορικά γεγονότα τεράστιας ιστορικής σημασίας, όπως η Ναυμαχία του Λεπάντο του 1571 (με τη συμμετοχή χιλιάδων Επτανησίων σ' αυτήν), η πολιορκία του νησιού της Κέρκυρας το 1716 και η καθοριστική μάχη που άλλαξε την ιστορία ολόκληρης της Ευρώπης ή ακόμα και αναφορές για ιστορικά γεγονότα, όπως η φιλοξενία "ενός ολόκληρου έθνους", του Σερβικού, κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου στο νησί της Κέρκυρας, γεγονότα που δεν εντάσσονται στο γενικό ιστορικό γνωστικό αντικείμενο των εγχειριδίων.

Επειδή, η γνώση της ιστορίας ενός τόπου από τους ίδιους τους μελλοντικούς πολίτες του είναι σημαντική παράμετρος της ιστορικής διδαχής, ιδιαίτερα τη σημερινή εποχή υπό την έντονη απειλή της πολιτισμικής αλλοτρίωσης και ισοπέδωσης, καθώς οι οικονομικές και κοινωνικές δομές επηρεάζουν τις συνήθειες και τις συμπεριφορές των τοπικών κοινωνιών.

Επειδή, η διδακτική προσφορά της τοπικής ιστορίας στην εκπαίδευση με συγκεκριμένο παιδαγωγικό σκεπτικό και σύγχρονη ερευνητική μεθοδολογία θα ενισχύσει το μάθημα της σχολικής ιστορίας και θα συμβάλλει στην καλύτερη κατανόηση της γενικής ιστορίας.

Επειδή, η τοπική ιστορία βοηθά τους μαθητές να γνωρίσουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ταυτότητας τους στον τόπο όπου ζουν και να ανακαλύψουν τη μοναδικότητα και πολυπλοκότητα της κοινωνίας τους.

Επειδή, η τοπική ιστορία δεν αποτελεί απλώς αφετηρία γνώσης, αλλά κάτι το ζωτικό, το οποίο συμβάλλει σε μια καλύτερη ιστορική κατανόηση, όχι μόνο του τοπικού, αλλά και του γενικού.

Επειδή, η τοπική ιστορία διευρύνει τα σύνορα μεταξύ σχολείου και κοινωνίας, ενώ η γενική ιστορία φωτίζει τις αναζητήσεις της τοπικής και εμπλουτίζει τη θεματική της.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ Η ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

1. Είναι στις προθέσεις του Υπουργείου σας να προχωρήσει σε μια ουσιαστική παρέμβαση, ώστε το μάθημα της τοπικής ιστορίας να αναβαθμιστεί και να ενισχυθεί ουσιαστικά με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες;
2. Είναι στις προθέσεις του Υπουργείου σας η αναθεώρηση των σχολικών εγχειριδίων της Ιστορίας στην κατεύθυνση της ένταξης σ' αυτά σημαντικότερων ιστορικών γεγονότων όπως π.χ. της Επτανησιακής Ιστορίας που σήμερα απουσιάζουν ή δεν τυγχάνουν ουσιαστικής αναφοράς;
3. Είναι στις προθέσεις του Υπουργείου σας η οργάνωση ειδικών σεμιναρίων ή επιμορφώσεων προς τους εκπαιδευτικούς στις κατά τόπους περιοχές, ώστε να γίνουν κοινωνοί της τοπικής ιστορίας του τόπου που υπηρετούν αλλά και των σύγχρονων μεθόδων εκμάθησής της (μέθοδος project);
4. Είναι στις προθέσεις του Υπουργείου σας να προχωρήσει στην εκπόνηση Αναλυτικών Προγραμμάτων και Διδακτικού Υλικού σχετικά με τη διδασκαλία της Τοπικής Ιστορίας διαφόρων περιοχών της χώρας όπως π.χ. των Επτανήσων, όπως είχε πράξει με την Υπουργική Απόφαση Φ36/723/Γ1/835/20.6.1995 για τη Θεσσαλονίκη και την Κρήτη;
5. Είναι στις προθέσεις του Υπουργείου σας να προχωρήσει στην έκδοση συγκεκριμένων εγχειριδίων τοπικής ιστορίας για κάθε περιοχή της χώρας αξιοποιώντας την επιστημονική τεκμηρίωση των Περιφερειακών Πανεπιστημίων όπως π.χ. για τα Επτάνησα το Τμήμα Ιστορίας του Ιονίου Πανεπιστημίου;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Δημήτριος Μπιάγκης

Χαρά Κεφαλίδου

Ευαγγελία Λιακούλη

Γεώργιος Αρβανιτίδης

Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης

Νάντια Γιαννακοπούλου

Αντωνία (Τόνια) Αντωνίου

Βασίλης Κεγκέρογλου

Δημήτριος Κωνσταντόπουλος

Ανδρέας Λοβέρδος

Γεώργιος Μουλκιώτης

Μπουρχάν Μπαράν

Απόστολος Πάνας

Γεώργιος Φραγγίδης